

De tovenaar, zijn leerling en de heks.

Er was eens een oude, ervaren tovenaar. Ik zeg oud maar ik bedoel eigenlijk stokoud. En eigenlijk bedoel ik dat ook niet. Het is..... ingewikkeld. Je moet weten dat een tovenaar wel driehonderd jaar kan leven. De eerste honderd jaar is er niets aan de hand. Net als elk ander mens wordt hij gewoon ouder en ouder. Er zijn meer mensen die honderd jaar of ouder worden. Dat is wel bijzonder, maar het maakt ze nog geen tovenaar. Nee, het bijzondere komt pas als een tovenaar honderd jaar wordt. Vanaf dat moment wordt hij namelijk niet meer echt ouder. Hij wordt dan namelijk een echte tovenaar, zoals een tovenaar eruit hoort te zien. Lang, statig, met een lange witte baard en lange witte haren. Hij krijgt vriendelijke, maar doordringende ogen, een hoog voorhoofd en rimpels rond zijn ogen. Dat is te zeggen, een goede oftewel een witte tovenaar wordt zo. Een slechte of zwarte tovenaar wordt mager en knokig, met een grijze, morsige baard, priemende en gemene ogen en een puntige haakneus. Maar daar hebben we het nu niet over, want de tovenaar die ik bedoel, is een witte tovenaar en ondertussen al meer dan tweehonderd jaar oud. Als een tovenaar tweehonderd jaar oud is, gaat hij op zoek naar een leerling. Die leerling moet een jongen van tien jaar oud zijn, die vervolgens negentig jaar les krijgt voor hij zich tovenaar mag noemen. Oja, hij moet natuurlijk wel de vonk in zich hebben. Het is de vonk, die ervoor zorgt dat een gewone jongen een tovenaar kan worden. Tegenwoordig zou je gewoon een advertentie in de krant zetten, met de volgende tekst:

Gevraagd tovenaarsleerling. Interne opleiding met goede vooruitzichten.

Na examen verzekerd van een vaste baan. Vereiste: de vonk.

Maarja, dat is nu en in de tijd waar ik het over heb waren er nog geen kranten. Dus wat doet een tovenaar dan? Juist. Hij kijkt in zijn kristallen bol. Met behulp van magie liet hij zijn kristallen bol in elke stad en in elk dorp zoeken naar een geschikte jongen. Een jongen dus met een vonk. De bol vond een heleboel jongens van tien jaar, maar telkens vond de tovenaar wel iets dat hem niet aanstond. De één was niet eerlijk, de ander gemeen, of het was een huilebalk of een herrieschopper, een

bangerik of een lafaard, een sloddervos of een.... Nu ja, je begrijpt het wel. Aan elke jongen mankeerde wel wat. De tovenaar werd er wanhopig van. Hij moest nu snel iemand vinden, want de tijd begon te dringen. Hij werd over twee dagen tweehondenerdtien jaar oud en dat betekende dat hij dan een leerling moest hebben gevonden. Dag en nacht liet hij de bol zoeken, maar geen enkele jongen werd geschikt gevonden. Op de ochtend van zijn verjaardag verwachtte de tovenaar bezoek van een aantal bevriende tovenaars en hij was diep beschaamd dat hij ze geen leerling kon voorstellen. Eigenlijk had hij helemaal geen zin meer in zijn verjaardag. Hij had die natuurlijk ook al tweehonderdennegen maal gevierd, dus de lol was er wel een beetje vanaf. Maar het belangrijkste was toch wel, wat zijn vrienden zouden zeggen, van het feit dat hij na tien jaar zoeken nog steeds geen leerling had gevonden. Op de ochtend van zijn verjaardag werd hij al vroeg gewekt door het geklingel van de bel aan de voordeur. Terwijl hij de slaap uit zijn ene oog wreef, (tovenaars en heksen slapen met één oog open) werd het geklingel gevolgd door een aanhoudend bonzen op de deur. Als je tweehonderdentien jaar oud bent, duurt het even, voor je door hebt dat het geklingel en het bonzen wel eens kon betekenen dat er iemand voor de deur stond die heel graag naar binnen wilde. Mopperend deed de tovenaar de deur open. Het was dan ook nog wel erg vroeg voor visite. De zon was nog maar net op. Voor de deur stond een jongentje, een klein ventje. En hij had de vonk. Dat was het eerste dat de tovenaar opviel. Een tovenaar herkent dat direct. (Een heks ook, maar daar hebben we het nu niet over). Hij keek nog eens goed naar het ventje. Zou het kunnen dat dit jongentje zijn leerling kon worden? Hij was wel erg klein. Misschien was hij nog geen tien jaar oud, maar toen hij ernaar vroeg bleek het jongentje wel 10 jaar te zijn en hij wilde heel graag tovenaar worden en hij had gehoord dat de tovenaar een leerling zocht en hij was van heel ver komen lopen en wilde de grote tovenaar hem alstublieft als leerling aannemen? Hij zou heel erg zijn best doen.

Tja, dacht de tovenaar, misschien was het ventje helemaal niet geschikt om tovenaar te worden, maar in ieder geval kon hij zijn medetovenaars

een leerling laten zien. Iets was beter dan niets. Hij had opeens weer zin in zijn verjaardag en het werd dan ook best een gezellig feest. Niet met hossen en springen, dat doe je niet meer als je tweehonderentien wordt maar, al met al, toch erg gezellig.

En zo werd het jongentje de leerling van de grote tovenaar. Een heel geschikte leerling. Dat moest de tovenaar al snel toegeven. Hij leerde snel, deed zijn werk netjes en was beleefd en vriendelijk. De jaren gingen voorbij met leren en werken. Op zijn achttiende verjaardag kreeg de tovenaarsleerling (die trouwens nog steeds niet erg gegroeid was) toestemming om zijn baard te laten staan. Vanaf dat moment mocht hij ook toveren, zonder dat de tovenaar toezicht hield. Dat toveren zonder toezicht, dat ging prima. Maar die baardgroei, dat leek nergens op. De jongen van toen was intussen een man van negentien en er was nog geen baardhaar te zien. Zijn wangen en kin bleven zo glad als.. ja, als wat eigenlijk? Daar dacht ook de tovenaar over na. Langzamerhand begonnen hem een paar vreemde dingen op te vallen. Ik zei al, op die leeftijd zijn tovenaars niet meer erg snel van begrip. Eindelijk kon de tovenaar er niet meer onderuit. Hij kon het amper geloven maar het was zo. Zijn leerling was helemaal geen leerling, maar..... een leerlinge. De wangen en kin van zijn leerling bleven net zo glad als die van ...een meisje. Het jongentje, dat 9 jaar geleden aan de deur stond om tovenaar te worden, was helemaal geen jongentje, maar een meisje. En dat meisje was nu een jongedame van 19 jaar. Een jongedame die kon toveren, maar..... er bestaan helemaal geen vrouwelijke tovenaars. Vrouwen konden helemaal niet toveren. Vrouwen deden niet aan tovenarij, maar aan hekserij. En dat waren twee heel verschillende dingen. Het was net zoiets als een vogel leren zwemmen, of een vis leren vliegen. Een man kon niet leren heksen en een vrouw kon niet leren toveren. Alleen... deze vrouw kon het wel en goed ook. Wat nu te doen? Wat zou hij zich schamen als zijn vrienden erachter kwamen. Het kon gewoon niet en toch was het zo. Mannen werden tovenaars en vrouwen werden heksen. Zo hoorde het en zo moest het gaan. Zijn eigen zuster was per slot van rekening een heks. Die wist tenminste hoe het hoorde. Ha, dat was een idee. Hij zou zijn zuster

had haar ooit verteld dat dat helemaal niet kon. En ze kon toch toveren. Ze kon het zelfs erg goed. Wat was dan het probleem?

Jamaar, begon de tovenaar te sputteren. Meisjes konden toch helemaal geen tovenaar worden. Ze konden niet eens leren toveren. De heks barstte weer in lachen uit. Ze wees naar het meisje en vroeg: En hoe noem je dat dan? Een toverende heks? Een heksende tovenaar? Er is geen twijfel mogelijk. Het is een meisje en ze kan toveren.

Nee, nee, nee schudde de tovenaar zijn hoofd. Het kan niet en het bestaat niet, punt. Heb je wel eens een boze heks gezien? Laat mij je vertellen dat dat geen prettig gezicht is. Haar ogen leken wel twee vurige kooltjes en haar haren fladderden om haar hoofd, alsof er een plotselinge storm was opgestoken. Ze boog zich voorover naar de tovenaar en haalde diep adem voor ze begon. Ze schreeuwde niet, maar haar woorden klonken als donderslagen.

Jij, oude vervelende kletskaus. Het levende bewijs dat een meisje kan leren toveren zit voor je. Je kunt nog zo vaak zeggen dat het niet kan, maar van alleen zeggen, wordt het niet waar. Natuurlijk kunnen vrouwen toveren. Wat dacht je dat ik al die jaren heb gedaan? Hekserij en tovenarij zijn precies hetzelfde. Ik kan alles wat jij kan, misschien zelfs wel beter. Jullie, tovenaars, vinden jezelf zo belangrijk dat jullie denken dat jullie beter zijn dan heksen. Nu, laat mij je vertellen dat elke heks jullie achter jullie rug om uitlacht. We doen het misschien een beetje anders dan jullie, maar het resultaat is hetzelfde en daar gaat het om. Jullie zitten in jullie kastelen gewichtig te doen en neer te kijken op de rest van de wereld. Wij, heksen, proberen het leed, ziekte en zeer van deze wereld te verzachten. Wij, heksen, vinden dat jullie onbelangrijke pompeuze snoevers zijn, maar ach, zolang jullie er niemand kwaad mee doen, laten we het maar zo. Het gaat er niet om hoe men je noemt, het gaat erom hoe je bent en wat je doet. Als je voor jezelf weet dat je iets goed doet, is dat voldoende. Jullie, jullie zijn alleen maar uiterlijk vertoon, een hoop poeha en verder niets. Magie is magie en toveren is magie gebruiken net zoals hekserij dat doet. Er is geen verschil. Lang geleden wilden jullie belangrijker zijn dan vrouwelijke tovenaars, daarom hebben jullie de

woorden heks en hekserij verzonnen. En ja, je kunt een draak wel een hagedis noemen, maar daarmee is het nog geen hagedis. Het blijft gewoon een draak. En dit meisje, of je het nu wilt of niet, is een tovenaar. Punt. De tovenaar keek haar met open mond aan. Jamaar, jamaar, begon hij te sputteren.

Niets te jamaaren. Het is zoals het is en zeggen dat het niet bestaat, is hetzelfde als zeggen dat de zon en de maan niet bestaan. En stop nu maar met onzin uitkramen. Daar schieten we niets mee op. Wat vind jij ervan, kind?

Het meisje had stilletjes geluisterd naar alles wat de heks te zeggen had. Nadenkend keek ze zowel de heks als de tovenaar aan.

Eigenlijk wilde ze helemaal geen tovenaar meer zijn, maar een heks was ze ook niet. Wat was ze eigenlijk wel?

De heks dacht eens diep na. Nee, een heks was ze niet en ook geen tovenaar. Een hekstovenaar of een tovenaarheks, een heksenaar, een toveraar, een tovereks, een tovenares, ...dat was het. Een tovenares. En zo was het.

Nu weet je dat er geen verschil is in een tovenaar, een heks of een tovenares. Ze hebben alleen maar een andere naam. Wat er verder gebeurde met de tovenaar, de leerlinge en de heks? Nu, wat denk je? Ze leefden nog lang en gelukkig.

